

overslag over dæmpningsudgifter, svarer til de under litra C. 8 og 10-11, anførte regler.

- f) Bestemmelsen om, at overklitfogden i uopsættelige tilfælde uden beslutning af sandflugtskommissionen kan iværksætte foranstaltninger til forhindring af sandflugt på ikke-fredede arealer, svarer til den gældende regel i § 10, stk. 1, 4. pkt., i lov af 29. marts 1867.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til reglerne i § 1, stk. 3, og § 5 i lov af 29. marts 1867. Da statskassen for den overvejende dels vedkommende afholder vederlaget til klitfogderne, foreslås antagelsen af disse henlagt til overklitfogden og ikke som tidligere til sandflugtskommissionen, jfr. ovenfor litra C. 1, med godkendelse af klitdirektøren, jfr. litra B. 4. Det forudsættes, at også afskedigelse af klitfogder kan foretages af overklitfogden.

Til § 15.

De i § 10, 1. og 2. pkt., i lov af 29. marts 1867 indeholdte regler om anmeldelse m. v. af nyopstået sandflugt foreslås ændret således, at underretning skal gives til kommunalbestyrelsen mod nu sognefogden, og således at kommunalbestyrelsen efter en undersøgelse af forholdet afgiver indberetning til vedkommende overordnede klitmyndighed.

Til kapitel V. Almindelige bestemmelser.

Kapitlet indeholder regler om administrativ fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser og om anke (§ 16), om afholdelse og fordeling af udgifter (§§ 17-18), om overtrædelser (§ 19) samt om ophævelse af ældre lovgivning.

Til § 16.

Medens der i de gældende love om sandflugtens dæmpning m. v. er fastsat ret udførlige regler om klitmyndighedernes varetagelse af deres hverv, bekendtgørelse af fredningsliniens fastsættelse, dæmpningsarbejdernes udførelse, adkomstberigtigelser m. v., har man anset det for mere hensigtsmæssigt, at de nærmere forskrifter for klitmyndighedernes virksomhed fastsættes administrativt af landbrugsministeren.

Ifølge § 7, stk. 2, i lov af 29. marts 1867 og § 1, stk. 2, i lov af 11. maj 1935 kan følgende spørgsmål indannes for en overlandvæsenskommission, jfr. lov nr. 213 af 31. marts 1949 om landvæsensretter:

- 1) Hvilke strækninger, der skal være undergivet tilsyn og fredning efter lov af 29. marts 1867.
- 2) Hvilke veje og stier, der er tilladt i de fredede strækninger.

Endvidere skal landbrugsministeren i visse tilfælde, inden han træffer endelig afgørelse i spørgsmål om undtagelse af større under havneanlæg eller eksisterende bymæssig bebyggelse hørende arealer fra den ved lov af 11. maj 1935 gennemførte fredning af strandbred og havklit, forelægge vedkommende overlandvæsenskommission sagen.

Ved de i *stk. 2 og 3* foreslåede bestemmelser ændres appelreglerne således, at klitmyndighedernes afgørelser kan indannes for overlandvæsenskommissionen i følgende tilfælde:

- a) Klitdirektørens afgørelse i forbindelse med fredningsliniens revision i henhold til forslaget § 1, *stk. 2*.
- b) Sandflugtskommissionens bestemmelse om, hvilke veje og stier der må findes på klit- og sandflugtsstrækninger, jfr. forslaget § 6, *stk. 4*.
- c) De overordnede klitmyndigheders inddragelse af et areal under fredning i tilfælde, hvor ejeren ikke har opfyldt de givne pålæg til sandflugtens bekæmpelse, jfr. forslaget § 8.

I øvrigt fastslås det, at alle andre af de overordnede klitmyndigheder truffne afgørelser kan indbringes for landbrugsministeren. Derimod kan sandflugtskommissionerne fastsætte forbud eller indskrænkning vedrørende arealernes benyttelse (forslagets § 6, *stk. 3*), og pålægge ejerne af ikke-fredede sandflugtsstrækninger at udføre arbejder til afværgelse af sandflugt eller om fornødent selv lade disse arbejder udføre (forslagets § 7), uden at disse spørgsmål kan indbringes hverken for landbrugsministeren eller vedkommende overlandvæsenskommission, jfr. forslaget § 13, *stk. 2*, sammenholdt med § 11, *stk. 3*, og § 16, *stk. 2-3*.

Til § 17.

Efter at det ved § 2, stk. 1, i lov af 11. maj 1935 er bestemt, at vederlag for ledelse og tilsyn til de sognekommunale medlemmer af sandflugtskommissioner samt til klitfogderne — i modsætning til tidligere efter §§ 5 og 6 i lov af 29. marts 1867 — medregnes i de samlede dæmpningsudgifter, hvoraf statskassen afholder $\frac{2}{3}$, jfr. lovforslagets § 13, har man fundet det naturligt at foreslå, at landbrugsministeren efter forhandling med finansministeren fastsætter nærmere regler om disse vederlag.

Ved *stk. 2* foreslås de i nævnte § 6 samt i § 13, stk. 2, i lov af 29. marts 1867 indeholdte regler om fastsættelse og udredelse af vederlag m. v. til de af amtsrådene beskikkede overklitfogder og medlemmer af sandflugtskommissioner opretholdt.